

ДМИТРО ФЕДОРОВ
Спіраль Часу або Індійські Медитації

Спогади та роздуми · 72 сторінки · Світолад, 2024

АНОТАЦІЯ

Автор — інженер-науковець, провів в Індії в сукупності понад десять років (1998, 2001–2002, 2006–2012, 2017–2018, 2026) у містах Гайдерабад і Ченнаї в рамках спільного українсько-індійського науково-технічного проєкту з виробництва залізного порошку методом водневого відновлення.

Книга побудована навколо велопробігу вздовж узбережжя Бенгальської затоки: 150 км від Ченнаї до Пудучері та назад — три дні, тропічна спека +45 °С, нічна дорога з коброю під ліхтарем, ашрам Ауробіндо, богиня Парваті як дівчина у помаранчевому сарі. Ці враження автор перемежує інженерними медитаціями, нарисами індійської філософії та стислим переказом «Махабхарати».

Центральна частина — «Спіраль Часу або Мовчазний Опір» — написана в аеропорту Гайдерабаду під час очікування рейсу. Через родинні фотографії (с. Старобешеве, 1912–1941) автор розгортає чотири спогади батька: розкуркулення 1929 р., переїзд до міста напередодні Голодомору 1932 р., примусова русифікація школи 1936 р., фронт 1941 р. Індійська ідея спіральності часу стає оптикою для розуміння власного родоводу і трагічної, але незнищеної пам'яті українців.

А також автор майстерно з'єднує інженерну роботу із переказом основних уроків «Махабхарати». Під час підготовчих робіт ритм не був настільки насичений технічними проблемами, і мені вдалося заповнити вільний час прочитанням великого індійського епосу «Махабхарата» у автентичному перекладі на англійську мову. Авторка перекладу — індіанка Камалія Субраманія — у свій час отримала діагноз невиліковного раку. Їй

залишили лікарі зовсім-зовсім обмежений час активного життя. І вона цілком свідомо присвятила той залишок свого життя перекладу великого епосу англійською мовою – а це понад 1000 сторінок добірного тексту сучасної поліграфії. Вона знала, що рак невиліковний, то й не витрачала енергію на продовження життя тут і зараз у фізичному вимірі. Справжня індіанка – бо кожна душа безсмертна, а у цьому конкретному втіленні має певну мету та д'арму – вважала переклад метою свого життя. У передмові просила вибачення у англомовних читачів, що сила її таланту та глибина знання англійської недостатні, щоб передати всю красу того епосу. «Я відчуваю аромат та колір слів оригіналу на санскриті, але я не змогла передати те англійською» ...Ой, ой – не кажіть так! На мій погляд – вона зробила величезну й героїчну працю – бо аромат та колір приходить і через переклад на нерідну для мене англійську. То справа «у певний час, за певних обставин, у певному місці». Індійська традиція вчить, що «Махабхарату» треба читати саме наодинці із самим собою. Так і було. Вдень я займався цілком рутинними справами, але надвечір й поки ставало сил зачитувався «Махабхаратою». І то також певний стан медитації. І ось тепер під час цих цілодобових іспитів та дослідів та сама «Махабхарата» дуже вчасно прийшла на допомогу. Давній тисячолітній епос про мітичних королів, героїв, інкарнацію бога Вішну в образі Крішні та приймальні іспити сучасного пілотного заводу із виробництва залізного порошку водневим відновленням? Ніякого зв'язку? Ви так думаєте? Там закодована справжня природа людини та вічні уроки вічних Принципів. А вічні принципи діють всюди...«Махабхарата» дуже довга і багатовимірна – кожний здатний побачити та зрозуміти її на своєму власному рівні. Моя медитація - від короля Сантану. Він своєрідна «точка біфуркації» - з його долі та примхів й починається сув'язь суперечностей, які приведуть його онуків на поле битви «Курукшетри» - хто бажає знати короткий зміст

великого епосу — ця книга для нього, 33 стислі абзаци уроків «Махабхарати»

Книгу легко читати з будь-якої сторінки: кожен розділ завершений і самодостатній. Фотографії автора — «Індія власними очима» — є рівноправними з текстом учасниками розповіді.

Ключові теми

Індія та Україна: геологічна й духовна спорідненість · Залізо як елемент, що єднає дві цивілізації · Інженерна наука в тропіках · Д'арма, Карма, Шива і Парваті · Махабхарата крізь призму приймальних іспитів · Голодомор і мовчазний опір · Родова пам'ять і спіраль часу

Про автора

Дмитро Федоров — інженер-науковець, дослідник у галузі порошкової металургії. Автор власних фотографій та текстів, виданих під брендом Світолад. Живе в Легедзиному, Черкащина.

Новий Світолад @innovation.svitolad.net